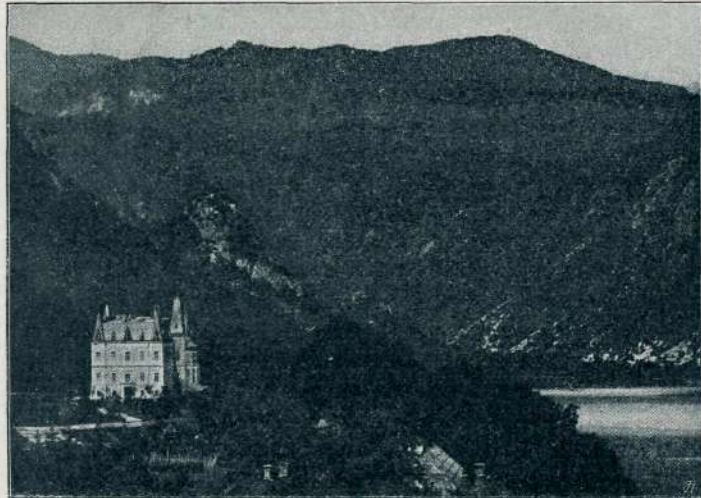

Med našimi mlajšimi leposlovci se je Kuzivu najbolj omilil Fr. Ks. Meško s svojo izredno nadarjenostjo in izvirnostjo. Zato največ prevaja njegove spise, in reči smemo, da bi naš Kuziv Meška najrajši kar vsega zaporedoma prevel, ako bi mu dostajalo časa; a Kuziv je duhovni pomočnik in hkrati tudi učitelj latinščine na gimnaziji, in zato mu za slovstveno delo preostaja le malo časa.

Slovenski spisi, katere je prevel Kuziv doslej, so naslednji: Fr. Ks. Meško: „Berač“ (Did), „Srakoperjeva hruška“, (Sorokopudova gruška). Oba spisa sta tiskana v Lvovskem dnevniku „Diło“ l. 1900. — „Drama v vasi“ (Drama v seli), „Norec“ (Naluga). Ta dva spisa sta izšla v posebnih knjižicah. — Jos. Stritar: „Janko Bože“ (Ivasj Bude). — Dr. Jan. Ev. Krek: „Božji blagoslov“ (Bože blagoslovenije). — Fr. Ks. Meško: „Pri-povedka“ (Povirka). Zadnji trije prevodi so tiskani v „Knjižnici“ Julijana Nasaljskega v Kolomiji. — Meškov „Bolnik“ je zdaj v tisku, in v kratkem izide tudi Jos. Stritarjev: „Griški gospod.“

Kakor vidimo iz navedenega, se je začelo med Rusini živahno gibanje in zanimanje za nas ob Jadranskem morju. Hvaležni moramo biti pač zlasti g. Kuzivu za veliko naklonjenost, hvaležni pa tudi vrli Lvovski semeniški „Čitalnici“, od katere delovanja nam je pričakovati lepih uspehov. ¹⁾

Bajda Kazak.

Ponatisk prepovedan.

Fotogr. B. Lergetporer.

Iz drugih književnosti.

Vila kneza Windischgraetza na Bledu.

Franz Prešeren. **Deutsche Gedichte.** Laibach 1902. Druck und Verlag von Ig. v Kleinmayer u. Fed. Bamberg. — V Prešernovem mišljenju se jasno vidi oni kulturni dualizem, katerega se ne more popolnoma otresti skoro noben Slovenec. Njegovo srce je slovensko, a njegova izobrazba je nemška. Zadnji čas se je mnogo pisalo o tem, ali je bil Prešeren „Ilirec“ in ali je imel kaj smisla za slovensko vzajemnost. V svojih nemških pesmih je Prešeren sam odgovoril na to vprašanje. On čuti vso moč, katero ima na Slovenca nemška

tudi Prešeren peva v jeziku onega duha, ki veje povsod okoli njega v izobraženih krogih, v katere je prognan iz svojega naroda:

Da ich, wie er (Ovidij), nicht kann vom
Dichten lassen,
obwohl mein heimisch Lied mir nicht
zum Frommen,
nur Missgunst mir bereitet, blindes
Hassen,
vergebt, dass ich ihm folgend unternommen,
in Worte meinen innern Gram zu fassen,
die ich von meiner Mutter nicht vernommen.

Še en razlog ve Prešeren, zakaj da mora pevati v nemškem jeziku:

Deutsch sprechen in der Regel hier zu Lande
die Herrinnen und Herren, die befehlen,
slovenisch die, so von dem Dienerstande;
den strengsten Dienst dien ich, den freie Seelen
gedient, die Liebe schlug in ihre Bande;
nicht darf ich gegen diese Sitte fehlen.

¹⁾ Ker ima rusinska semeniška „Čitalnica“ v Lvovu tako vzvišen namen, bi bilo po naši misli prav, da bi se ji pošiljale dobre knjige in časniki zastonj. Po en iztis bi založniki knjig in časopisov lahko žrtvovali. Naslov: „Čitalnica grško-katoliškega semenišča v Lvovu. Ulica Kopernika 36.“